

HUMANKO

ŠKOLSKÝ ČASOPIS

SÚKROMNEJ SPOJENEJ ŠKOLY

STAROZAGORSKÁ 8 KOŠICE

2. číslo

2021/2022

Milí spolužiaci!

V školskom roku 2021/2022 Vám ponúkame druhé číslo nášho školského časopisu. Chceme Vám spríjemniť posledné chvíle v škole pred odchodom na letné prázdniny čítaním nášho časopisu.

Pripravili sme pre Vás rôzne informácie a zaujímavosti.

Prijemné čítanie a zábavu
Vám praje
redakčná rada.

H U M A N K O

Šéfredaktorka:

Elena Trinh Thanh
Uyen

Redakčná rada:

Khanh Vy Nguyen,
Laura

Do Tri, Róbert Baran,
Oliver Basanda,
Fernando Javier Cano
Vindas, Sára Česlová,
Nam Nguyen Huu,
Katarína Scholtzová,
Uyen Tran Nhat My
a Maximilián
Krendželák

Zodpovedný pedagóg:

Katarína Frančáková

Vydáva:

Súkromná spojená
škola,
Starozagorská 8,
040 23 Košice

Ročník: 12

Školský rok:

2021/2022

Číslo: 2

Periodicita:

2x do roka – občasník

Dátum vydania:

30. 06. 2022

O B S A H

TVORIVÝ

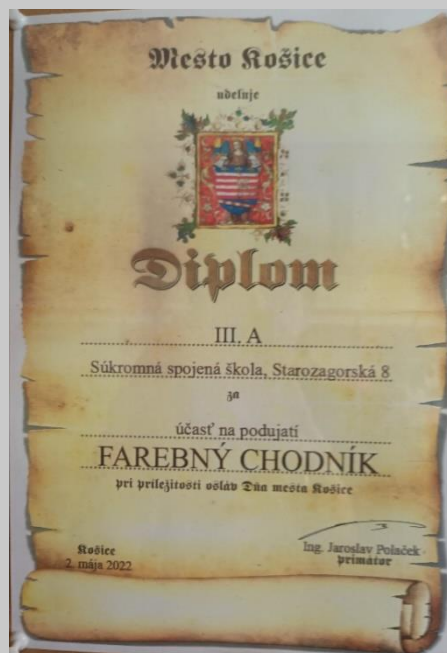
WORKSHOP

BYLINKART 3 - 4

FAREBNÝ

CHODNÍK 6

NAŠE TALENTY

..... 14

TVORIVÝ WORKSHOP - BYLINKART

V školskom roku 2021/2022 sme spolupracovali s pracovníčkou vo **Výmenníku Wuppertálska**, Titogradská 17, Košice **Zdenkou Košovou**. Aktivity v rámci spolupráce boli zamerané na "zelenú komunitu". Súčasťou programu boli aj botanické prednášky a výstavy na rôzne ekoartové témy. V rámci pravidelných stretnutí boli realizované rozhovory o alternatívnom životnom štýle a workshopy zamerané na výrobu prírodných produktov aj zdravých domácich potravín.

Pre deti pripravili rôznorodé materiály, a to od prírodných ako je drevo až po syntetické materiály. Samostatne alebo v skupine s nimi experimentujú a navzájom ich kombinujú. Samostatné myslenie a tvorivosť detí sa každou spoločnou hodinou zlepšovalo.

Príroda potrebuje našu ochranu. Vôkol nás je množstvo nevyužitých zdrojov pre kreatívnu tvorbu. **BylinkArt** pomôže vrátiť nepoužívaným veciam zmysel.

Autorkou a vlastníčkou niektorých fotodokumentácií **BILINKArt** je Zdenka Košová <https://vymenniky.sk/vymennik-wuppertalska/>

6. ročník šachového turnaja

Každoročnou tradíciou školy je organizovanie **Šachového turnaja**. Uskutočnil sa v týždni **od 21.03.2022 do 31.03.2022** v učebniach I.A, II.A, III.A, IV.A, IV.B, VI.A triedy SSŠ, Starozagorská 8 v Košiciach. Vychovávateľky Andrea Jevická, Katarína Frančáková, Mgr. Zuzana Pastoreková, Ivana Jarošová Mgr. Jana Gajková, Mgr. Martina Ešťóková vyhodnotili výsledky súťaží a zúčastneným žiakom odovzdali diplomy. Žiakom sa podujatie veľmi páčilo.

FAREBNÝ CHODNÍK

Dňa **02.05.2022** sa žiaci III.A triedy Súkromnej základnej školy zúčastnili podujatia **Farebný chodník** pri príležitosti XXVIII. ročníka osláv **Dni mesta Košice**. Žiaci svojimi pestrofarebnými kresbami na chodník prispievali ku skrášľovaniu oslavujúceho mesta. Na pridelenom úseku cyklistického chodníka v blízkosti súsošia Immaculata kreslili žiaci obrázok na tému „Žltomodré Košice“. Ich kresba Urbanovej veže zaujala a potešila viacerých návštevníkov mesta, ktorí si ju so záujmom prezerali a fotografovali.

Krásne slnečné počasie využili žiaci aj na spoznávanie zaujímavých pamiatok a historických budov, ktoré sa na Hlavnej ulici nachádzajú. V závere exkurzie si žiaci precvičili čiastkové kompetencie finančnej gramotnosti, prevzali zodpovednosť za osobné finančné rozhodnutia a nakladanie s vreckovým pri nákupe drobných suvenírov.

Okrem suvenírov, zážitkov a úsmevu na tvári si žiaci z podujatia odniesli aj krásny diplom, ktorý bude všetkým pripomínať toto nádherné podujatie.

KATARÍNA FRANČÁKOVÁ

V každom čísle školského časopisu HUMANCO je rozhovor s niektorým z vašich vyučujúcich či vychovávateľiek.

Teraz sme si vybrali pani vychovávateľku **Katarínu Frančákovú**, ktorá je zodpovedná nielen za náš časopis HUMANKO, ale venuje sa aj nám popoludní počas činnosti Súkromného školského klubu detí.

V súčasnosti je vychovávateľkou žiakov II.A triedy. Pred touto triedou sa štyri roky venovala žiakom terajšej V.A triedy. Práve my piataci sme si zaspomínali na našu vychovávateľku Katarínu Frančákovú.

Bola vždy milá a každý deň mala na tvári úsmev. Milo sa nám prihovárala, nikdy na nás nekričala. Svojím pokojným hlasom sa nám vždy snažila vysvetliť pravidlá správania alebo pravidlá fair-play.

Pravidlá sme museli dodržiavať stále. Dokonca aj v školskej jedálni. Pri jedle sme nerozprávali. Hrávali sme hru, a to počas obedov sme si počítali, kto z nás povie najmenej slov. Víťaz potom získal pečiatku.

Spomíname si, ako sa nám dovolila hrať s legom a naše stavby vystavovala v triede. Vždy sme sa s ňou vedeli dohodnúť a občas, keď sa nám nechcelo ísť vonku, dovolila nám hrať sa v triede. Samozrejme sme museli písať aj domáce úlohy. Často sme písali aj nácvičné diktáty a pravopisné dopĺňovačky. Za prácu nás odmenila spevom či hrou na gitare. Dokáže hrať ako profesionálka. České pesničky v jej podaní nám pripomenuli staršie časy. Veľmi sa nám to páčilo a radi by sme si ju ešte vypočuli.

Veríme, že jedného dňa nám ešte zahrá aj zaspieva a my ju odmeníme niejakou skladačkou z papiera. Aj tie nás naučila skladať ona.

Na našu vychovávateľku Katku Frančákovú nikdy nezabudneme a za všetko jej **ĎAKUJEME!**

LITERÁRNA TVORBA HUMANKOV

Prekroč svoj tieň

„Prekroč svoj tieň!“ Čo to znamená? Na túto otázku existuje množstvo odpovedí a jednoznačná odpoveď neexistuje. Nenájdem ju v žiadnej knihe, učebnici a ani na internete. Každý si na ňu musí odpovedať sám, lebo pre každého má iný význam. Ak si na ňu chceme odpovedať, musíme sa zamyslieť nad svojím životom.

Ja osobne som sa nad touto otázkou dlho zamýšľala a prišla som na jednoduchú a logickú odpoveď. Znamená to, prekročiť hranicu svojej komfortnej zóny, vyjsť z nej.

Komfortná zóna človeka predstavuje pocit pohodlia a bezpečia, ktorý sme si vytvorili v našej mysli. V našej komfortnej zóne môžu byť ľudia, zvieratá, veci, ktorými sa obklopujeme najradšej, ale aj záujmy a činnosti, ktoré vykonávame s potešením. Je to jednoducho priestor, v ktorom sa človek cíti príjemne a pokojne.

Prekračovať komfortnú zónu sa učíme už v detskom veku, ale usilovať sa o to musíme aj v dospelosti. Vedť na to, aby sme v živote niečo dosiahli, musíme svoju komfortnú zónu prekročiť mnohokrát. Je potrebné prekročiť prah strachu a vrhnúť sa v ústrety životným dobrodružstvám. Viem, že to nie je jednoduché, ale nemôžeme sa uspokojiť s tým, čo nám poskytuje momentálny stav šťastia a spokojnosti.

Nielen ja, ale aj každý jeden človek na Zemi o niečom sníva. Všetci si stanovujeme ciele, ktoré chceme dosiahnuť, či už sme mladí alebo starí, chudobní alebo bohatí, veselí alebo smutní. Aj na tejto ceste za dosiahnutím svojich snov musíme prekračovať svoju komfortnú zónu.

Možno by bolo dobré podať vysvetlenie týchto mojich úvah. Uvediem príklad zo svojho života. Ako človek s MBTI ISTP-T som jednoduchý typ človeka, ktorý robí veci, ako sa majú, teda tak, ako mi to niekto povie. Dajte mi návod a ja dodržím postupnosť, splním každý krok. Som taktiež introvertom a nerada sa socializujem, či spoznávam nových ľudí, preto ich poznám málo a mám aj málo kamarátov. Napriek všetkému som so svojím životom spokojná a necítim sa osamelo. Je však vo mne chcenie. Chcem sa stretávať

s ľudmi a spoznávať ich viac. Ak by som však chcela spustiť proces väčšej socializácie v mojom živote, musela by som viac konverzovať s ľudmi a odbúrať moju hanblivosť. Pre mnohých je to jednoduché, lebo ich ženie zvedavosť, vedú zaujímavý život plný zaujímavých príbehov, no pre mňa to jednoduché nie je. Som len 14 ročné dievča, ktoré toho ešte veľa nezažilo. Nemám žiadne špeciálne záujmy, a tak v podstate ani neviem, čo by som sa mala pýtať iných.

Pri ľuďoch, ktorých nepoznám, sa cítim zvlášťne. Pociťujem stres a mám pocit, že moja hlava je prázdna a nevyprodukuje ani len základnú otázku typu: „Ako sa máte?“ Povedala som si však, že začnem pomaly. Sústredila som sa preto v prvom kroku na sociálne siete, ktoré umožňujú rozvíjať komunikáciu s ľuďmi, ktorých nepoznáte. Nie je to rovnaké, ako keď spoznáte človeka v reálnom svete. Aj to, že som pri cudzom človeku nestála, ale sedela som doma v bezpečí, mi umožnilo rozvíjať svoje komunikačné zručnosti. Spoznala som ľudí z celého sveta. Urobila som malý krok k prekročeniu mojej komfortnej zóny. Najskôr som len občas pridala komentár do skupinového četu, potom som si písala aj s konkrétnymi ľuďmi. Teraz je však na rade druhý krok, a to vyjsť do sveta a komunikovať s reálnymi ľuďmi, nadväzovať kontakty. Sama som zvedavá, či sa mi podarí prekročiť ten môj tieň.

Elena Trinh Thanh Uyen, VIII.A

Lúpež diamantu

Ronald Sakar bol pod múzeom Siefredo v Paríži. Sám si o sebe myslel, že je najlepším zlodejom na svete. Nechcel sa veľmi vychvaľovať, ale dokázal by ukradnúť čokoľvek. Teraz sa chystal ukradnúť niečo naozaj veľmi cenné. Artefakt, ktorý bol prísne strážený. Bola to soška Kleosis, ktorá bola venovaná samotnej Kleopatre.

Ronald preliezol cez poklop kanála pri zadnej časti múzea. Presne podľa plánu. Obliekol si kostým fúzatého archeológa, aj keď nevedel, či svetlovlasý, 22 ročný muž, ktorý mal formu a bol naozaj krásny (čo o sebe vedel od narodenia) sa hodí do kostýmu archeológa.

Vošiel do múzea. Bolo priestranné a všade boli vystavené artefakty

zo všetkých kútov sveta. Jeho zaujímala len Kleosis.

„Kto ste?“ spýtal sa ho vrátnik.

„A, dobchý deň. Som fchancúzky archeológ. Pchišiel som sa pozchiet na Kleosis.“

„Neznieťe ako Francúz,“ začudovane povedal vrátnik.

„Takto uchážat Fchancúza!“

„Prepáčte!“

„Napoleon by bol z vas sklamaný pane.“

„Ešte raz prepáčte pane,“ ospravedlnil sa vrátnik a zaviedol Ronalda ku Kleosis. Bola v miestnosti zabezpečenej kamerami.

„Och, áno, Kleosis,“ povedal uchvátene Ronald, keď ju konečne zbadal. Soška celá zo zlata pokrytá šesťdesiat karátovými diamantmi. Prizrel sa bližšie a tváril sa, že študuje detaily, aj keď ich už dávno poznal. Do miestnosti ktosi vošiel. Neznámy muž sa s vrátnikom o čomsi zhováral. Ronald využil príležitosť a pravú Kleosis vymenil za duplikát, ktorý doma vytlačil na 3D tlačiarňi.

Vrátnik sa otočil: „Váš čas vypršal pane.“

„Skončil som, dakujem.“

Pomaly vychádzali z miestnosti, keď tu zrazu Ronaldovi z tváre spadli fúzy. Ochrankár spoznal známeho zlodeja a okamžite stlačil alarm. Ronald sa rozbehol k najbližšiemu oknu a vyskočil z neho von spolu s Kleosis. Zachytil sa na okraji lešenia. Bezpečne zostúpil na zem, no začul policajné hliadky, a tak sa rozbehol doľava. Liezol na strechu budovy oproti po rebríku, no za ním už liezli aj policajti. Na poschodí preto rebrík zhodil a policajtov sa zbavil. Stúpil hore na strechu. Pociť, že ušiel trval krátko, keďže na streche ho už čakal jeho najväčší nepriateľ. Lovec zlodejov Kanie. Chytil už 60 zločincov a doteraz mu utiekol len Ronald. Jeho motto vždy bolo: „Krv, guľky a hnev boží.“ Ronald sa rozhladol. Strecha nebola vysoko. Mohol by zoskočiť, no nechcel riskovať zlomeniny. V diaľke zbadal blížiaci sa kamión. Mohol by zoskočiť naň a pravdepodobnosť zlomenín by bola značne nižšia. Zoskočil. No nebol sám. Kanie sa nechcel vzdať a zoskočil za ním. Kanie bol veľký, svalnatý, vysoký, holohlavý chlap. Vyzeral ako The rock Dwain Johnson, ale The rockovi sa neľahalo obrovská jazva pri pravom oku. Namieril svoj revolver na Ronalda. Revolver mal krátku hlaveň a bol celý čierny. Chystal sa vystreliť, no Ronald už vedel čo má urobiť. Takúto situáciu zažil už viackrát. Vedel, že nevystrelí hneď a tak preskočil na kamión idúci vedľa. Blížili sa k mostu. Vyskočil a zachytil sa rímasy. Vytiahol sa na most a bežal

ku schodom. Počul výstrely. Po schodoch bežal k najbližšiemu smetiaku a vyhodil doňho sošku Kleosis. Vo vaku mu ostala druhá replika, ktorú vyrobil. Poistil sa a vyrobil tri repliky zlatej sošky. Mať repliku Kleosis nie je tak veľkým trestným činom ako jej krádež.

„Si zatknutý!“ hrdo zakričal Kanie.

„Viem,“ pokojne reagoval Ronald a nechal sa spútať. Kanie ho naložil do svojho auta a naštartoval. Po chvíli však zastavili na benzínke. Kanie potreboval kávu. Zaslúžil si odmenu po úspešnej naháňačke. Podcenil Ronalda, ktorý sa z pút vedel dostať už keď mal 10 rokov. Ronald sa oslobodil, otvoril dvere auta a zmizol za rohom.

Počul kdesi z diaľky len kanieho krik: „Dopekla! Zase!“

Ronald sa neubránil úsmevu. Utekal k smetnému košu a našiel v ňom jeho drahú Kleosis. Spokojne sa vybral domov.

Jeho domovom bola drevená vila v skale. Pri vchode bola obývačka, o pár metrov ďalej kuchyňa a za komorou, v najhlbšej časti domu bola jeho tajná dielňa, v ktorej plánoval svoje veľké činy. Len čo vošiel do domu, všimol si, že na gauči sedí nevítaný hosť.

Bol to Kanie: „ Máš to tu pekné,“ povedal s miernym úsmevom.

„Áno, aj dosť drahé,“ zamrmlal Ronald.

„Vieš, že za celý ten podvod ti vymerajú väčší trest. Pridajú ti ešte aj útek,“ tešil sa Kanie.

„Nemyslím si, že odtiaľto v putách odvedú mňa.“ Ronald stlačil tlačidlo a pomocou lana sa vyviezol k najvyššej časti stropu. Z výšky už len sledoval ako kukláči v putách odvádzajú Kanieho. Ronald bol pripravený. Pravú Kleosis skryl na tajné miesto a so sebou vo vaku vzal do domu poslednú repliku. Dom dal zapísať na meno Kanieho, a tak policajti nepochybovali o tom, že za všetkým stojí Kanie.

Kým policajti odhalili pravdu a zistili, že nemajú pravú Kleosis, bol už Ronald v San Franciscu a vyjednával o cene za sošku so známym podnikateľom, zberateľom. Z pôvodnej ceny 60 miliónov zarobil Ronald 45 miliónov, keďže si uvedomoval, že podnikateľ sošku nemôže vystavovať na obdiv známym, aby neskončil vo väzení. Vedel však, že za 45 miliónov si vybuduje krásnu budúcnosť a bude žiť pokojným životom, až kým sa neobjaví artefakt, ktorý sa pre neho stane ďalšou výzvou.

Oliver Basanda, V.A

O NAŠEJ TRIEDE

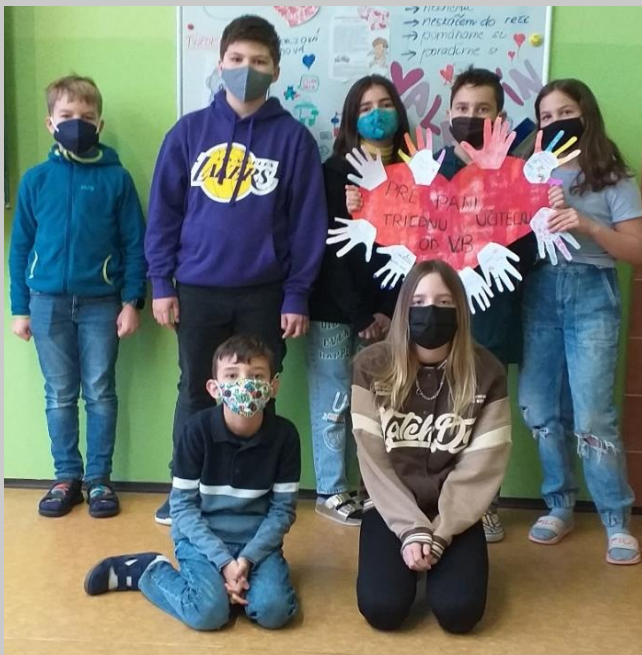
Naša trieda to sú deti,
12 hláv čo v triede sedí.

Každá hlava múdra je,
na otázku odpovie.

Naša trieda, to sú deti,
sedem dievčat, piati chlapci.
Sedem dievčat – mladé dámy
a päť chlapcov – mladí páni.

5.B to sme my,
všetci rozdielni.
Aj keď nie sme rovnakí,
v jeden tím sme spojení.

Vždy si vieme poradiť,
ale sa aj rozladiť.
Niekedy sa hádame či strkáme,
no kamarátmi ostávame.

VČELA

Včela to je legenda,
vďaka nej kvitne záhrada,
vďaka nej život prekvitá
ako tá žltá ľalia.

Keby tu včely nežili,
sotva by sme prežili!
Svet by sa celý rozpadal,
nám by len Mars ostával.

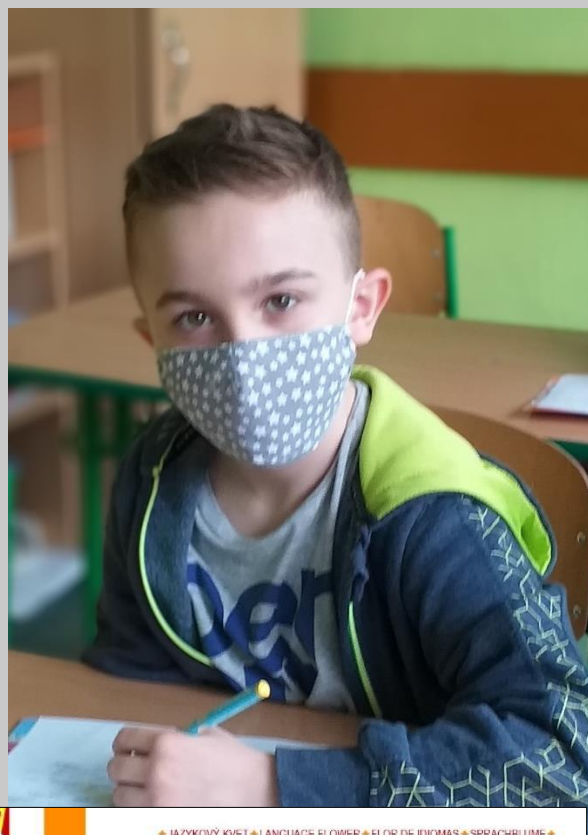
Včelu tú chrániť musíme,
pretože jej za veľa vďačíme.
Pracuje od rána až do noci,
aby sme mali potravu hojnosti.

Keby tu včely nežili,
propolis, peľ ani med by sme
nemali.

Svet by sa celý rozpadal,
kto vie, či by nám Mars
postačoval.

Stanislav Jech, V.B

NAŠE TALENTY

Žiak V.A triedy **Oliver Basanda** v kategórii poviedková tvorba získal **1.miesto** v celoslovenskom finále súťaže **Jazykový kvet**.

Žiak VI.A triedy **Viliam Bača** získal **3. miesto** v recitačnej súťaži **Hviezdoslavov Kubín** v prednese prózy.

Žiačka IV.A triedy **Katarína Žigová** si len tak kreslí pre radosť.

Žiačka III.A triedy **Dominika Horváthová** získala v obvodnom kole spevackej súťaže Slávik Slovenska **Čestné uznanie**.

SÚKROMNÁ SPOJENÁ ŠKOLA

HUMAN

Twinning
Úspešná škola

Starozagorská 8, 040 23 Košice